

FEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 10 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 1:1-19

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. Och Gud sade: »Varde ljus«; och det blev ljus. Och Gud såg att ljuset var gott. Och Gud skilde ljuset från mörkret. Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton, och det blev morgon, den första dagen.

Och Gud sade: »Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten.« Och Gud gjorde fästet och skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet. Och det skedde så. Och Gud kallade fästet himmel. Och det blev afton, och det blev morgon, den andra dagen.

Och Gud sade: »Må det vatten som är under himmelen samla sig till en särskild plats, så att det torra blir synligt.« Och det skedde så. Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. Och Gud sade: »Må jorden frambringa grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bär frukt, vari de har sitt frö, på jorden.« Och det skedde så. Jorden frambringade grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter bar frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. Och det blev afton, och det blev morgon, den tredje dagen.

Och Gud sade: »Varde på himmelens fäste ljus som skiljer dagen från natten, och må de vara till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år, och må de vara på himmelens fäste till ljus som lyser över jorden.« Och det skedde så. Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen och det mindre ljuset till att råda över natten, likaså stjärnorna. Och Gud satte dem på himmelens fäste till att lysa över jorden och till att råda över dagen och över natten och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott. Och det blev afton, och det blev morgon, den fjärde dagen.

Responsoriepsalm Ps 104:1-2a, 5-6, 10, 12, 24, 35c (R. 31b)

R. Må Herren glädja sig över sina verk.

Lova Herren, min själ.

Herre, min Gud, du är hög och stor.
I majestät och härlighet är du klädd,
du höljer dig i ljus som i en mantel. R.

Du grundade jorden på hennes fästen,
så att den aldrig i evighet vacklar.
Med djupet betäckte du den som med en klädnad,
vattnen stod högt över bergen. R.

Du lät källor flyta fram i dalarna,
mellan bergen tog de sin väg.
Vid dem bor himlens fåglar,
från trädens grenar höjer de sin röst. R.

Herre, mångfaldiga är dina verk!
Med vishet har du gjort dem alla.
Jorden är full av vad du har skapat.
Må jag få glädja mig i Herren. R.

Halleluja Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium Mark 6:53–56

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar hade farit över sjön, kom de till Gennesaret och gick i land där. Så snart de steg ur båten kände folket igen honom och skyndade ut till de sjuka i hela trakten och bar dem på deras bäddar dit där de hörde att han var. Och i alla byar och städer och gårdar som han kom till lade man de sjuka på de öppna platserna och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev botade.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 1:1–19

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.

Jorden var öde och tom, djupet täcktes av mörker och en gudsvind svepte fram över vattnet. Gud sade: "Ljus, bli till!" Och ljuset blev till. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den första dagen.

Gud sade: "I vattnet skall ett valv bli till, och det skall skilja vatten från vatten." Och det blev så. Gud gjorde valvet och skilde vattnet under valvet från vattnet ovanför valvet. Gud kallade valvet himmel. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den andra dagen.

Gud sade: "Vattnet under himlen skall samlas till en enda plats, så att land blir synligt." Och det blev så. Gud kallade det torra landet jord, och vattenmassan kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. Gud sade: "Jorden skall ge grönska: fröbärande örter och olika arter av fruktträd med frö i sin frukt skall växa på jorden." Och det blev så. Jorden frambringade grönska: olika arter av fröbärande örter och olika arter av träd med frö i sin frukt. Och Gud såg att det var gott. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den tredje dagen.

Gud sade: "På himlavalvet skall ljus bli till, och de skall skilja dagen från natten och utmärka högtider, dagar och år. De skall vara ljus på himlavalvet och lysa över jorden."

Och det blev så. Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att härska över dagen och det mindre till att härska över natten, och han gjorde stjärnorna. Han satte ljusen på himlavalvet att lysa över jorden, att härska över dag och natt och att skilja ljus från mörker. Och Gud såg att det var gott. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den fjärde dagen.

Responsoriepsalm Ps 104:1-2a, 5-6, 10, 12, 24, 35c (R. 31b)

R. Må Herren glädja sig över sina verk.

Lova Herren, min själ.
Herre, min Gud, du är hög och stor.
I majestät och härlighet är du klädd. R.

Du grundade jorden på hennes fästen,
så att den aldrig i evighet vacklar.
Med djupet täckte du den som med en klädnad,
vattnen stod högt över bergen. R

Du lät källor flyta fram i dalarna,
mellan bergen tog de sin väg.
Vid dem bor himlens fåglar,
från trädens grenar höjer de sin röst. R

Herre, mångfaldiga är dina verk!
Med vishet har du gjort dem alla.
Jorden är full av vad du har skapat.
Lova Herren, min själ. R.

Halleluja Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium Mark 6:53-56

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar hade farit över sjön, kom de till Gennésaret och gick i land där. Så snart de steg ur båten kände folket igen honom och skyndade ut till de sjuka i hela trakten och bar dem på deras bäddar dit där de hörde att han var. Och i alla byar och städer och gårdar som han kom till lade man de sjuka på de öppna platserna och bad honom att de åtminstone skulle få röra vid tofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev botade.

TISDAG DEN 11 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 1:20 – 2:4a

Gud sade: »Må vattnet frambringa ett vimmel av levande varelser. Må också fåglar flyga över jorden under himmelens fäste.« Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser, som vattnet vimlar av, efter deras arter, likaså alla bevingade fåglar, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. Och Gud välsignade dem och sade: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll vattnet i haven. Må också fåglarna föröka sig på jorden.« Och det blev afton, och det blev morgon, den femte dagen.

Och Gud sade: »Må jorden frambringa levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter.« Och det skedde så. Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och boskapsdjuren, efter deras arter, och alla kräldjur på marken, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott.

Och Gud sade: »Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden.« Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem. Gud sade till dem: »Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden och lägg den under er. Och råd över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden.« Och Gud sade: »Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfukt. Detta skall ni ha till föda. Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa ger jag alla gröna örter till föda.« Och det skedde så. Och Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton, och det blev morgon, den sjätte dagen.

Så blev nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort. Och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade. Detta är berättelsen om den ordning i vilken allt blev till på himmelen och jorden, när de skapades.

Responsoriepsalm Ps 8:4–9 (R. 2ab)

R. Herre, vår Herre, väldigt är ditt namn över hela jorden.

När jag ser din himmel, dina fingrars verk,
månen och stjärnorna som du har berett,
vad är då en människa, att du tänker på henne,
eller en människoson, att du tar dig an honom? R.

Dock gjorde du honom nästan till Gud,
du krönte honom med ära och härlighet.
Du satte honom till herre över dina händers verk. R.

Allting lade du under hans fötter:
alla får och oxar,

likaså vildmarkens djur,
fåglarna under himlen och fiskarna i havet,
allt som vandrar havens vägar. R.

Halleluja Ps 119:36a, 29b

V. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd, Herre,
och förunna mig din undervisning.

Evangelium Mark 7:1–13

Vid den tiden hade fariseerna och några skrifflärda kommit från Jerusalem. De samlades kring Jesus, och de såg att några av hans lärjungar åt bröd med orena händer, det vill säga utan att tvätta sig. Fariseerna och alla andra judar håller fast vid fädernas regler och äter aldrig utan att ha tvättat sig om händerna, och när de kommer från torget, äter de inte utan att ha badat sig rena. Det finns också många andra traditioner som de håller fast vid, som att skölja bägare, kannor och kittlar. Därför frågade fariseerna och de skrifflärda honom: »Varför lever inte dina lärjungar efter fädernas regler utan äter med orena händer?« Han svarade: »Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: *Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är människors bud.* Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler.« Och han sade: »Det är just det rätta – att upphäva Guds bud för att låta era egna regler gälla! Mose sade: *Visa aktning för din far och din mor* och: *Den som smädar sin far eller sin mor skall dö.* Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: 'Det som jag hade kunnat hjälpa dig med, det gör jag till korban' (det vill säga tempelgåva), då kan ni inte låta honom göra något för sin far eller mor. Så sätter ni Guds ord ur kraft genom de regler som ni har ärvt och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 1:20–2:4a

Gud sade: "Vattnet skall vimla av levande varelser, och fåglar skall flyga över jorden, under himlavalvet." Gud skapade de stora havsdjuren och alla olika arter av levande varelser som vattnet myllrar och vimlar av och alla olika arter av fåglar. Och Gud såg att det var gott. Gud välsignade dem och sade: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll sjöar och hav. Och på jorden skall fåglarna föröka sig." Det blev kväll och det blev morgon. Det var den femte dagen.

Gud sade: "Jorden skall frambringa olika arter av levande varelser: boskap, kräldjur och vilda djur av olika arter." Och det blev så. Gud gjorde de olika arterna av vilda djur, boskap och markens kräldjur. Och Gud såg att det var gott.

Gud sade: "Vi skall göra människor som är vår avbild, lika oss. De skall härska över havets fiskar, himlens fåglar, boskapen, alla vilda djur och alla kräldjur som finns på jorden." Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne. Som man och kvinna skapade han dem. Gud välsignade dem och sade till dem: "Var

fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Härskas över havets fiskar och himlens fåglar och över alla djur som myllrar på jorden.”

Gud sade: ”Jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frö i sin frukt; detta skall ni ha att äta. Åt markens djur, åt himlens fåglar och åt dem som krälar på jorden, allt som har liv i sig, ger jag alla gröna örter att äta.” Och det blev så. Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott. Det blev kväll och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.

Så fullbordades himlen och jorden och allt vad där finns. Den sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt verk, och han vilade på den sjunde dagen efter allt han hade gjort. Gud välsignade den sjunde dagen och gjorde den till en helig dag, ty på den dagen vilade Gud sedan han utfört sitt skapelseverk.

Responsoriepsalm Ps 8:4–9 (R. 2ab)

R. Herre, vår Herre, väldigt är ditt namn över hela jorden!

När jag ser din himmel, dina fingrars verk,
månen och stjärnorna som du har berett,
vad är då en människa, att du tänker på henne,
eller en människoson, att du tar dig an honom? R.

En liten tid lät du honom vara ringare än änglarna,
men du har krönt honom med ära och härlighet.
Du satte honom till herre över dina händers verk,
allting lade du under hans fötter: R.

alla får och oxar,
likaså vildmarkens djur,
fåglarna under himlen och fiskarna i havet,
allt som vandrar havens vägar. R.

Halleluja Ps 119:36a, 29b

V. Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd,
och förunna mig din undervisning.

Evangelium Mark 7:1–13

Vid den tiden hade fariseerna och några skriftlärda kommit från Jerusalem. De samlades kring Jesus, och de såg att några av hans lärjungar åt bröd med orena händer, det vill säga utan att tvätta sig. Fariseerna och alla andra judar håller fast vid fädernas regler och äter aldrig utan att ha tvättat sig om händerna, och när de kommer från torget, äter de inte utan att ha badat sig rena. Det finns också många andra traditioner som de håller fast vid, som att skölja bägare, kannor och kittlar. Därför frågade fariseerna och de skriftlärda honom: ”Varför lever inte dina lärjungar efter fädernas regler utan äter med orena händer?” Han svarade:

”Jesaja profeterade rätt om er, ni hycklare, när det står: *Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.* Fåfängt dyrkar de mig, ty lärorna de lär ut är

människors bud. Ni vänder er från Guds bud för att hålla fast vid människornas regler.” Och han sade: ”Det är just det rätta – att upphäva Guds bud för att låta era egna regler gälla! Mose sade: *Visa aktning för din far och din mor* och: *Den som smädar sin far eller sin mor skall dö*. Men ni påstår att om någon säger till sin far eller mor: ’Det som jag hade kunnat hjälpa dig med, det gör jag till korbán (det vill säga tempelgåva), då kan ni inte låta honom göra något för sin far eller mor. Så sätter ni Guds ord ur kraft genom de regler som ni har ärvt och för vidare. Och mycket annat sådant gör ni.”

ONSDAG DEN 12 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 2:4b-9, 15-17

På den dagen då Herren Gud gjorde jord och himmel, bar jorden ännu ingen buske på marken, och ingen ört hade ännu skjutit upp på marken, ty Herren Gud hade inte låtit det regna på jorden, och ingen människa fanns, som kunde bruka jorden. Men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken.

Och Herren Gud danade människan av stoft från jorden och inbläste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse.

Och Herren Gud planterade en lustgård i Eden österut och satte i den människan, som han hade danat. Herren Gud lät nämligen alla slags träd som var ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken, och livets träd mitt i lustgården, likaså kunskapens träd på gott och ont.

Så tog nu Herren Gud mannen och satte honom i Edens lustgård, till att bruka och bevara den. Och Herren Gud befälldes mannen och sade: »Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta, men av kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta, ty när du äter av det, skall du döden dö.»

Responsoriepsalm Ps 104:1-2a, 27-28, 29bc-30 (R. 1a)

R. Lova Herren, min själ.

Lova Herren, min själ.

Herre, min Gud, du är hög och stor.
I majestät och härlighet är du klädd,
du höljer dig i ljus som i en mantel. R.

Alla väntar de efter dig
att du skall ge dem deras mat i rätt tid.
Du ger dem, då samlar de in,
du öppnar din hand, då mättas de med goda gåvor. R.

Du tar bort deras ande, då förgås de
och vänder åter till stoft igen.
Du sänder ut din ande, då skapas de,
och du förnyar jordens ansikte. R.

Halleluja Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium Mark 7:14–23

Vid den tiden kallade Jesus till sig folket och sade: »Hör på mig allesammans och försök att förstå. Inget av det som kommer in i människan utifrån kan göra henne oren. Bara det som kommer ut ur människan kan göra henne oren.« När han hade dragit sig undan hopen och kommit hem, frågade lärjungarna vad han hade menat med denna bild. Han svarade: »Har ni också svårt att fatta? Förstår ni inte att inget av det som kommer in i en människa utifrån kan göra henne oren? Ty det går inte in i hjärtat utan i magen och kommer sedan ut på avträdet.« Därmed förklarade han all föda ren. Men han sade: »Det som kommer ut ur människan, det gör henne oren. Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 2:4b–9, 15–17

När Herren Gud gjorde jord och himmel, när ingen buske fanns på marken och ingen ört hade spirat, eftersom Herren Gud inte hade låtit något regn falla på jorden och ingen människa fanns som kunde odla den – men ett flöde vällde fram ur jorden och vattnade marken – då formade Herren Gud människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse.

Och Herren Gud planterade en trädgård österut, i Eden, och satte där människan som han hade format. Herren Gud lät alla slags träd växa upp ur marken, sådana som var ljuvliga att se på och goda att äta av. Mitt i trädgården stod livets träd och trädet som ger kunskap om gott och ont.

Herren Gud tog människan och satte henne i Edens trädgård att bruka och vårda den. Herren Gud gav detta bud: ”Du får äta av alla träd i trädgården utom av trädet som ger kunskap om gott och ont. Den dag du äter av det trädet skall du dö.”

Responsoriepsalm Ps 104:1–2a, 27–28, 29bc–30 (R. 1a)

R. Lovä Herren, min själ.

Herre, min Gud, du är hög och stor.
I majestät och härlighet är du klädd,
du höljer dig i ljus som i en mantel,
du spänner ut himlen som ett tält. R.

Alla väntar de efter dig
att du skall ge dem deras mat i rätt tid.
Du ger dem, då samlar de in,

du öppnar din hand, då mättas de med goda gåvor. R.

Du döljer ditt ansikte, då förskräcks de,
du tar bort deras ande, då förgås de
och vänder åter till stoft igen.

Du sänder ut din ande, då skapas de,
och du förnyar jordens ansikte. R.

Halleluja Jfr Joh 17:17

V. Herre, helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium Mark 7:14–23

Vid den tiden kallade Jesus till sig folket och sade: "Hör på mig allesammans och försök att förstå. Inget av det som kommer in i människan utifrån kan göra henne oren. Bara det som kommer ut ur människan kan göra henne oren."

När han hade dragit sig undan hopen och kommit hem, frågade lärjungarna vad han hade menat med denna bild. Han svarade: "Har ni också svårt att fatta? Förstår ni inte att inget av det som kommer in i en människa utifrån kan göra henne oren? Ty det går inte in i hjärtat utan i magen och kommer sedan ut på avträdet." Därmed förklarade han all föda ren.

Men han sade: "Det som kommer ut ur människan, det gör henne oren. Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, -liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren."

TORSDAG DEN 13 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 2:18–25

Herren Gud sade: »Det är inte gott att mannen är ensam. Jag vill göra åt honom en hjälp, en sådan som anstår honom.« Och Herren Gud danade av jord alla markens djur och alla himmelens fåglar och förde dem fram till mannen för att se hur denne skulle kalla dem; ty som mannen kallade varje levande varelse, så skulle den heta. Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen och åt alla markens djur. Men för Adam fann han inte någon hjälp, sådan som anstod honom.

Då lät Herren Gud en tung sömn falla på mannen, och när han hade somnat, tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och Herren Gud byggde en kvinna av revbenet som han hade tagit av mannen, och förde henne fram till mannen. Då sade mannen:

»Ja, denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött.
Hon skall heta maninna, ty av man är hon tagen.«

Därför skall en man överge sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött.

Och mannen och hans hustru var båda nakna och blygdes inte för varandra.

Responsoriepsalm Ps 128:1–5 (R. jfr 1a)

R. Salig den som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers arbete får du njuta frukten.
Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,
lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång
i alla dina dagar. R.

Halleluja Jfr Jak 1:21

V. Ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er
och som förmår rädda ert liv.

Evangelium Mark 7:24–30

Vid den tiden begav sig Jesus bort ifrån Gennesaret och kom till trakten av Tyros, där han tog in i ett hus. Han ville inte att någon skulle få veta det men lyckades inte hålla sig undan. En kvinna, vars dotter hade en oren ande, fick höra talas om honom och kom och kastade sig för hans fötter. Hon var inte judinna utan av syriskfenikisk härkomst. Nu bad hon honom driva ut demonen ur hennes dotter. Han sade: »Låt barnen äta sig mätta först. Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, svarade hon, »men hundarna under bordet äter smulorna som barnen lämnar kvar.« Då sade han till henne: »För de ordens skull säger jag dig: gå hem, demonen har farit ut ur din dotter.« Och hon gick hem och fann flickan liggande på sin säng, fri från demonen.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 2:18–25

Herren Gud sade: "Det är inte bra att mannen är ensam. Jag skall ge honom någon som kan vara honom till hjälp." Så formade Herren Gud av jord alla markens djur och alla himlens fåglar och förde fram dem till mannen för att se vad han skulle kalla dem. Varje levande varelse fick det namn som mannen gav den. Mannen gav namn åt all boskap,

alla himlens fåglar och alla vilda djur. Men han fann inte någon som kunde vara honom till hjälp.

Då försänkte Herren Gud mannen i dvala, och när han sov tog Gud ett av hans revben och fyllde igen hålet med kött. Av revbenet som han hade tagit från mannen byggde Herren Gud en kvinna och förde fram henne till mannen. Då sade mannen:

”Den här gången är det ben av mina ben,
kött av mitt kött.
Kvinna skall hon heta,
av man är hon tagen.”

Det är därför en man lämnar sin far och mor för att leva med sin hust-ru, och de blir ett.
Både mannen och kvinnan var nakna, och de kände ingen blygsel inför varandra.

Responsoriepsalmn Ps 128:1-5 (R. jfr 1a)

R. Saliga alla de som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers möda får du njuta frukten.
Salig du! Ja, det skall gå dig väl. R.

Lik en vinstock som bär frukt
är hustrun därinne i ditt hus,
lika plantor av olivträd
är barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man
som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång
i alla dina dagar. R.

Halleluja Jfr Jak 1:21

V. Ta ödmjukt vara på ordet som är nerlagt i er
och som förmår rädda ert liv.

Evangelium Mark 7:24-30

Vid den tiden begav sig Jesus bort ifrån Gennésaret och kom till trakten av Tyros, där han tog in i ett hus. Han ville inte att någon skulle få veta det men lyckades inte hålla sig undan. En kvinna, vars dotter hade en oren ande, fick höra talas om honom och kom och kastade sig för hans fötter. Hon var inte judinna utan av syrisk-feníkisk härkomst. Nu bad hon honom driva ut demonen ur hennes dotter. Han sade: ”Låt barnen äta sig mätta först. Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.” – ”Nej, herre”, svarade hon, ”men hundarna under bordet äter smulorna som barnen lämnar kvar.” Då

sade han till henne: "För de ordens skull säger jag dig: gå hem, demonen har farit ut ur din dotter." Och hon gick hem och fann flickan liggande på sin säng, fri från demonen.

FREDAG DEN 14 FEBRUARI

S:T KYRILLOS OCH S:T METHODIOS

Fest

Apg 13:46-49

Paulus och Barnabas sade till judarna i Antiochia i Pisidien: »Det var ni som först skulle få höra Guds ord förkunnas. Men när ni nu visar det ifrån er och dömer er själva ovärdiga det eviga livet, då vänder vi oss till hedningarna. Ty så har Herren befallt oss: Jag har gjort dig till ett ljus för hedningarna, för att du skall bli till frälsning intill jordens yttersta gräns.«

När hedningarna hörde detta, blev de glada och prisade ordet om Herren. Alla som var bestämda till evigt liv kom till tro, och ordet om Herren fördes ut i hela den trakten.

Responsoriepsalm Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium Luk 10:1-9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön.

Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«

LÖRDAG DEN 15 FEBRUARI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 3:9–24

Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: »Var är du?« Han svarade: »Jag hörde dig i lustgården. Då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig.«

Då sade han: »Vem har låtit dig förstå att du är naken? Har du inte ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?«

Mannen svarade: »Kvinnan som du har gett mig till att vara med mig, hon gav mig av trädet, så att jag åt.« Då sade Herren Gud till kvinnan: »Vad är det du har gjort!«

Kvinnan svarade: »Ormen bedrog mig, så att jag åt.«

Då sade Herren Gud till ormen: »Eftersom du har gjort detta, må du vara förbannad bland alla djur, boskapsdjur och vilda djur. På din buk skall du gå, och stoft skall du äta i alla dina livsdagar. Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna skall trampa sönder ditt huvud, och du skall stinga den i hälen.«

Och till kvinnan sade han: »Jag skall låta dig utstå stor vedermöda, när du blir havande. Med smärta skall du föda dina barn. Men till din man skall din åtrå vara, och han skall råda över dig.«

Och till Adam sade han: »Eftersom du lyssnade till din hustrus ord och åt av det träd om vilket jag hade befallt dig och sagt: 'Du skall inte äta av det', därför må marken vara förbannad för din skull. Med vedermöda skall du nära dig av den i alla dina livsdagar. Törne och tistel skall den bära åt dig, men markens örter skall vara din föda. I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, tills du vänder åter till jorden; ty av den är du tagen. Ty du är stoft, och till stoft skall du åter bli.«

Och mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev en moder åt allt levande. Och Herren Gud gjorde åt Adam och hans hustru kläder av skinn och satte på dem.

Och Herren Gud sade: »Se, mannen har blivit som en av oss, så att han förstår vad gott och ont är. Må han nu inte räcka ut sin hand och ta också av livets träd och äta och så leva i evighet.« Och Herren Gud förvisade honom ur Edens lustgård, för att han skulle bruka jorden, varav han var tagen. Och han drev ut mannen och satte öster om Edens lustgård keruberna tillsammans med det flammande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd.

Responsoriepsalm Ps 90:2–6, 12–13 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Förrän bergen blev till
och du födde jorden och världen,

ja, från evighet till evighet är du, o Gud. R.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Halleluja Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium Mark 8:1-10

Vid den tiden hade det återigen samlats mycket folk, och de hade inte något att äta. Då kallade Jesus till sig lärjungarna och sade: »Det gör mig ont om folket. Nu har de varit hos mig i tre dagar och har ingenting att äta. Om jag låter dem gå härifrån utan mat orkar de inte ta sig hem. En del är ju långväga ifrån.« Lärjungarna svarade honom: »Var skall man få tag i bröd så de blir mätta, här i ödemarken?« Han frågade: »Hur många bröd har ni?« – »Sju«, sade de. Då sade han åt folket att slå sig ner på marken. Och han tog de sju bröden, tackade Gud, bröt dem och gav dem åt lärjungarna, för att de skulle dela ut dem, och de delade ut dem åt folket. De hade också några fiskar. Han läste tackbönen över fiskarna och sade till att också de skulle delas ut. Och alla åt och blev mätta, och man samlade ihop sju korgar med överblivna bitar. Det var omkring fyra tusen människor där. Sedan skickade han hem dem. Själv steg han i båten tillsammans med lärjungarna och for till trakten av Dalmanouta.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 3:9-24

Herren Gud ropade på mannen: "Var är du?" Han svarade: "Jag hörde dig komma i trädgården och blev rädd, eftersom jag är naken, och så gömde jag mig." Herren Gud sade: "Vem har talat om för dig att du är naken? Har du ätit av trädet som jag förbjöd dig att äta av?" Mannen svarade: "Kvinnan som du har ställt vid min sida, hon gav mig

av trädet, och jag åt." Då sade Herren Gud till kvinnan: "Vad är det du har gjort?" Hon svarade: "Ormen lurade mig, och jag åt."

Då sade Herren Gud till ormen:

"Du som gjorde detta,
förbannad skall du vara,
utstött från boskapen och de vilda djuren.
På din buk skall du kräla
och jord skall du äta så länge du lever.
Jag skall väcka fiendskap mellan dig och kvinnan,
mellan din avkomma och hennes:
han skall trampa på ditt huvud
och du skall hugga honom i hälen."

Till kvinnan sade han:

"Stor skall jag göra din möda
när du är havande,
med smärta skall du föda dina barn.
Din man skall du åtrå,
och han skall råda över dig."

Till mannen sade han:

"Du som lyssnade till din hustru
och åt av trädet som jag förbjöd dig att äta av,
förbannad skall marken vara för din skull.
Med möda skall du hämta din näring från den
så länge du lever,
törne och tistel skall den ge dig.
Du skall äta av växterna på marken,
du skall slita för ditt bröd i ditt anletes svett
tills du vänder åter till jorden.
Ty av den är du tagen,
jord är du och jord skall du åter bli."

Mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev moder till alla som lever. Herren Gud gjorde kläder av skinn åt mannen och kvinnan och klädde dem.

Herren Gud sade: "Människan har blivit som en av oss, med kunskap om gott och ont. Nu får hon inte plocka och äta också av livets träd, så att hon lever för alltid." Och Herren Gud förvisade människan från Edens trädgård och lät henne bruka jorden varav hon var tagen. Han drev ut människan, och öster om Edens trädgård satte han keruberna och det ljungande svärdet att vakta vägen till livets träd.

Responsoriepsalm Ps 90:2-6, 12-13 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Förrän bergen blev till

och du födde jorden och världen,
ja, från evighet till evighet är du, o Gud. R.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: "Vänd åter, ni människor."

Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn,
de är förgängliga som gräset:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.

Herre, vänd åter.
Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Halleluja Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium Mark 8:1-10

Vid den tiden hade det återigen samlats mycket folk, och de hade inte något att äta. Då kallade Jesus till sig lärjungarna och sade: "Det gör mig ont om folket. Nu har de varit hos mig i tre dagar och har ingenting att äta. Om jag låter dem gå härifrån utan mat orkar de inte ta sig hem. En del är ju långväga ifrån." Lärjungarna svarade honom: "Var skall man få tag i bröd så de blir mätta, här i ödemarken?" Han frågade: "Hur många bröd har ni?" - "Sju", sade de. Då sade han åt folket att slå sig ner på marken. Och han tog de sju bröden, tackade Gud, bröt dem och gav dem åt lärjungarna, för att de skulle dela ut dem, och de delade ut dem åt folket. De hade också några fiskar. Han läste tackbönen över fiskarna och sade till att också de skulle delas ut. Och alla åt och blev mätta, och man samlade ihop sju korgar med överblivna bitar. Det var omkring fyra tusen människor där. Sedan skickade han hem dem. Själv steg han i båten tillsammans med lärjungarna och for till trakten av Dalmanouta.

SJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 16 FEBRUARI

Första läsningen Jer 17:5-8

Så säger Herren: Förbannad den man
som sätter sin lit till människor,
som stöder sig på mänsklig kraft

och vänder sig bort från Herren.
Han blir som en buske i ödemarken
och får aldrig se det goda komma.
Han skall leva i förbrända trakter,
på saltjord där ingen kan bo.
Välsignad den man
som sätter sin lit till Herren,
som litar helt till Herren.
Han blir som ett träd
planterat nära vatten.
Det sträcker sina rötter mot bäcken.
Det har inget att frukta av hettan,
bladen är alltid gröna.
Det ängslas inte under torra år,
upphör inte att bära frukt.

Responsoriepsalm Ps 1:1–4, 6 (R. jfr Jer 17:7)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 611**. När den läses används följande text:*

R. Välsignad den som sätter sin lit till Herren.

Lycklig den som inte följer de gudlösa,
inte går syndares väg
eller sitter bland hädare
utan har sin lust i Herrens lag
och läser den dag och natt. R.

Han är som ett träd planterat nära vatten –
det bär sin frukt i rätt tid,
aldrig vissnar bladen.
Allt vad han gör går väl. R.

Inte så med de gudlösa –
de liknar agnar som vinden för bort.
Herren är med på de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till intet. R.

Andra läsningen 1 Kor 15:12, 16–20

Om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Ty om inga döda uppstår har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest

ömkansvärda bland människor. Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna.

Halleluja Jfr Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium Luk 6:17–18a, 20–26

Vid den tiden gick Jesus ner från berget tillsammans med de tolv och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade.

Han lyfte blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«